

69.
koncertní
sezona
2024
2025

Fabio Biondi
& Filharmonie Brno
Filharmonie doma
2. abonentní koncert
Besední dům
19 a 20|12|2024



Filharmonie
Brno Philharmonic

||ROK||
((ČESKÉ))
||HUDBY||
“2024”

Páteční koncert (20. 12. 2024) bude v přímém přenosu odvysílán na stanici Český rozhlas Vltava.

Program

ANTONIO VIVALDI

**Concerto per l'orchestra di Dresda
in Sol minore** RV 577 | 10'

1. Allegro
2. Largo non molto
3. Allegro

JAN DISMAS ZELENKA

Simphonie à 8 concertanti ZWV 189 | 30'

1. Allegro
2. Andante
3. Capriccio. Tempo di Gavotta
4. Aria da Capriccio. Andante
5. Menuet
6. Menuet II

přestávka / interval 20'

PIETRO NARDINI

Houslový koncert in A op. 1 č. 1 | 13'
Violin Concerto in A, Op. 1 No. 1

1. Allegro
2. Adagio
3. Allegro assai

LUIGI BOCCHERINI

Symfonie d moll op. 12 č. 4
(Sinfonia la casa del diavolo) G. 506 | 20'
Symphony in D minor, Op. 12 No. 4
(Sinfonia la casa del diavolo)

1. Andante sostenuto. Allegro assai
2. Andantino con moto
3. Andante sostenuto. Allegro con moto

Filharmonie Brno

dirigent / conductor **Fabio Biondi** housle / violin

For a summary in English see the last pages of this brochure.

O skladbách

Benátky byly koncem 17. století proslulým kulturním centrem. A i když v této době už postupně klesal jejich politický a obchodní vliv, byly ještě natolik bohaté, aby lákaly řadu milovníků umění k návštěvě. Součástí vzdělání každého šlechtice byla tzv. kavalírská cesta po Evropě, která trvala několik let. Itálie se tak stala jedním z míst, kam jich mnoho zamířilo a přitom spatřilo i její úchvatné Benátky. V samotném centru tohoto městského státu, v bazilice sv. Marka, se rozvíjel nejen duchovní, ale i hudební život.



Na začátku března roku 1678 se tu narodil do rodiny holiče Giovanniho Battisty Vivaldiho a Camilly roz. Calicchiové syn **Antonio Vivaldi**. Jeho otec byl výborný houslista a patrně sám i komponoval. Je také doloženo, že hrál v orchestru baziliky sv. Marka. Jeho přízvisko „Rosso“ – zrzavý, rudý – později dostal i jeho syn Antonio, kterému se říkalo „Il Prete Rosso“ – zrzavý pater. Základy hry na housle získal u svého otce, který mu později zajistil i vzdělání u výborných hudebníků; kompozici se učil zřejmě u Giovanniho Legrenziho, barokního autora, který byl v té době kapelníkem v chrámu sv. Marka. Vivaldiho rodina patřila k těm chudším, Antonio se kromě hudby vzdělával v teologii a v roce 1703 získal kněžské svěcení. Protože však trpěl zdravotními potížemi, byl po roce osvobozen od povinností sloužit mše a po třech letech se kněžskému povolání přestal věnovat úplně. Tím se mu zcela otevřela cesta k hudební dráze. V roce 1703 se stal sbormistrem a učitelem houslí v benátském sirotčinci Pio Ospedale della Pietà. Sirotčinec měl svůj orchestr, kde hrály nejnadanější dívky, dostávalo se jim kvalitního hudebního vzdělání.

S přestávkami Vivaldi působil v této instituci skoro celý život a pro zdejší orchestr napsal velké množství koncertů i vokálních skladeb. Nebylo to však jediné těleso, pro které Vivaldi komponoval. Skládal také pro drážďanskou Hofkapelle – orchestr, který byl tehdy pokládán za nejlepší na světě. Jeho koncertní mistr, Johann Georg Pisendel, v roce 1717 u Vivaldiho absolvoval lekce hry na housle a oba se potom dlouhá léta přátelili. Pisendel také sbíral, opisoval a uváděl v Drážďanech Vivaldiho koncerty. Mezi lety 1720 až 1724 Vivaldi zkomponoval pro Hofkapelle několik „koncertů s mnoha nástroji“.

Jedním z nich je i **Koncert pro drážďanský orchestr g moll** RV 577, který otevře dnešní večer. Jeho rukopis byl nalezen v Biblioteca Nazionale Universitaria di Torino. Dílo Vivaldi notoval pro dvoje housle, dvě zobcové flétny, dva hoboje, dva fagoty, smyčce a basso continuo. Úvodní *Allegro* přináší rytmicky i emocionálně výrazné hudební téma, které jednotlivé nástroje postupně rozvíjejí. Smyčce do tématu vstupují razantními rytmickými vpády. Osvěžující je zvuk zobcových fléten. Následující krátké *Largo* vykresluje v podání hoboje jemnou intimní melodii, kterou záhy vystřídá opět britký

začátek třetí věty – *Allegro*, ve kterém naplno zazní virtuózní party houslí i dalších smyčců, doprovázené dechovými nástroji a *continuum*.



Pro drážďanskou Hofkapelle komponoval i český barokní skladatel a Vivaldiho současník **Jan Dismas Zelenka** (1679–1745). Rodák z Louňovic pod Bláníkem byl nejstarší z osmi dětí Jiřího Zelenky a Marie Magdalény (roz. Hájkové). Pokřtěn byl v místním katolickém kostele jako Jan Lukáš Ignác. Jeho otec byl kantor a varhaník a poskytoval svým synům rané hudební vzdělání.

Předpokládá se, že Zelenka potom studoval v pražském Klementinu, tehdy známém hudebním centru s jezuitskou kolejí a univerzitou.

Od roku 1709 žil Zelenka v domě rodiny Hartigů a udržoval s nimi celoživotní kontakt. Je možné, že psal instrumentální hudbu pro orchestr hraběte Hartiga. Ta se však nedochovala. Patrně na doporučení právě tohoto hraběte získal místo kontrabasisty u drážďanské Hofkapelle. Do Drážďan přijel v roce 1710 nebo 1711 a zdejší příznivé podmínky pro pěstování hudby mu poskytly další impuls k jeho tvorbě. Skládal hlavně duchovní hudbu pro katolický dvorský kostel.

Zřejmě patřil i ke čtyřem drážďanským hudebníkům, kteří měli navštívit Benátky, ale není jisté, jestli Zelenka skutečně v Itálii pobýval. Co je však potvrzené, že doprovázel kurfiřta Friedricha Augusta do Vídně. Tady si pořídil sbírku kopií a transkripce různých skladeb – od Palestriny, Allegriho, Frescobaldiho, Moralesa a také kánony Johana Josefa Fuxe, který působil ve Vídni jako císařský kapelník. Zelenka u něj studoval kompozici a zároveň vyučoval hobojistu Johanna Joachima Quantze. Společně s ním a loutnistou Sylviem Leopoldem Weissem v roce 1723 navštívil Prahu a zúčastnil se slavnostní korunovace císaře Karla VI. a císařovny Alžběty Kristýny na českého krále a královnu. Fux pro tuto příležitost napsal operu *Constanza e Fortezza*, provedenou na Pražském hradě. Představení řídil Antonio Caldara a zmiňovaní členové Hofkapelle účinkovali v orchestru. Jezuité pořádali v rámci slavností také představení o svatém Václavovi. Zelenka pro ně složil rozsáhlé melodrama *Sub olea pacis et palma virtutis conspicua Orbi regia Bohemia corona* ZWV 175. Sám ho také režíroval za přítomnosti císaře a císařovny. Bylo velmi úspěšně přijato, a tak se provedení zopakovalo.

Zelenka při pobytu v Praze napsal i instrumentální kusy. Jedním z nich je **Simphonie à 8 concertanti** ZWV 189, šestivěťá skladba určená pro dvoje housle, dva hoboje, violu, violoncello, fagot a basso continuo. Z těchto pražských děl se dochovaly čtyři ze šesti a Zelenka u nich v partitūře uvádí: „Šest koncertů napsaných ve spěchu v Praze roku 1723“.

V Zelenkových skladbách najdeme kontrapunktické mistrovství a působivou harmonickou invenci. Ačkoliv jeho hudba zněla před více než třemi stoletími, rychle nás vtáhne do originálního toku Zelenkovy

hudební invence. Tato osmihlasá koncertantní symfonie je toho také dokladem.



Třetí skladbu dnešního večera, **Houslový koncert in A** op. 1 č. 1, napsal italský skladatel a houslista Pietro Nardini (1722–1793). V jeho díle je patrný přechod od hudebního baroka ke klasicismu. **Pietro Antonio Nardini** se narodil v toskánském Livornu. Už ve dvanácti letech projevil velký hudební talent, a tak začal studovat v Padově hru na housle u Giuseppa Tartiniho a stal se

jeho nejlepším žákem. V roce 1740 se přestěhoval do Luccy. Byl zván na dvůr císařovny Marie Terezie do Vídně. V roce 1762 se přesunul do Stuttgartu, kde začal působit na dvoře Karla Evžena, vévody z Württemberska. O tři roky později se objevil na dvoře Karla I., vévody z Brunswicku-Wolfenbüttelu, a prince Františka Xaverského Saského. Zpět do Itálie se vrátil v roce 1768, kde se stal sólovým houslistou toskánské velkovévodské kaple ve Florencii, později i jejím hudebním ředitelem. Zbytek života strávil na dvoře Leopolda II., vévody toskánského. Koncertoval v Neapoli, Pise a Římě. Ve své době byl považován za jednoho z nejlepších houslistů všech dob. Jeho přítel, Leopold Mozart, který ho slyšel hrát v roce 1763, uvedl: „Kráse, čistotě a vyváženosti jeho zvuku, rafinovanosti jeho cantabile se nikdo nemůže vyrovnat.“

Skladby Pietra Nardiniho v sobě mají živost, půvab i sladkou sentimentálnost. Psal jak orchestrální, tak i komorní díla. Vydal 25 houslových sonát a 10 koncertů. Ty nejstarší vznikaly okolo roku 1760 a šest z nich vyšlo tiskem v roce 1764 jako opus 1. Dnes uslyšíme právě ten první v pořadí. Nardiniho skladatelský přístup tu v sobě spojuje tři rysy typické pro italský kompoziční styl v 18. století: lyričnost, zpěvnost a vášnivost – tedy napodobení lidského hlasu v pomalých větách a plynulost v částech rychlých.



Závěr dnešního večera bude také patřit italské hudbě. Zazní **Symfonie d moll** op. 12. č. 4 G 506 **Luigiho Boccheriniho** (1743 až 1805). Ten pocházel z toskánské Luccy. Hudební vzdělání mu poskytl jeho otec Leopoldo, který byl violoncellista a kontrabasista. Boccherini se svým otcem hodně cestoval a občas byli zaměstnáni ve Vídni – roku 1758 hrál Luigi jako sólista v Burgtheatru a v témže roce byli oba orchestrálními hudebníky v Kärntnerthortheater. Když toto vídeňské angažmá skončilo, Boccherini se vrátil do Itálie. V roce 1767 přijel do Paříže – zde byl už známý díky své publikované hudbě. Spolu se svým přítelem houslistou Filippem Manfredim vystoupil v březnu roku 1768 v Concert Spirituel. Brzy

nato oba hudebníci odjeli do Madridu, kde byli zanedlouho zaměstnáni v opeře a divadelní společnosti Compagnia dell'Opera italiana dei Sittios Reales v Aranjuez. Orchester hrál v královských divadlech a jeho patronem byl Carlos, korunní princ Asturie. V listopadu 1770 vstoupil Boccherini jako „compositore e virtuoso di camera“ do služeb mladšího bratra španělského krále Karla III., malého Luise Antonia. V tomto angažmá mj. složil dvě série smyčcových kvintetů, které ho proslavily. Jeho díla pak až do jeho smrti vycházela v Paříži.

Boccheriniho *Symfonie d moll* je složena pro smyčce, hoboje a lesní rohy a je typicky třívětá. Uvádí se, že je inspirována myšlenkami německého hnutí Sturm und Drang. Její podtitul „Dáblův dům“ ale není původní.

Symfonii zahajuje pomalé *Andante sostenuto*, které pak přechází do živého a barvitého *Allegro assai*. Jde o orchestraci *Presta* z jeho *Sonáty pro housle D dur* z roku 1768 (op. 5 č. 4, G 28). Následuje galantní *Andantino con moto*, napsané pouze pro smyčce. Hlavní motiv má podobu sestupné staccatové stupnice, autor tu také užívá synkopický rytmus. Závěrečná věta opět začíná částí *Andante sostenuto* – takřka doslovně opakuje pomalý úvod první věty. Pak přichází část *Allegro con moto*, v partitūře je vyznačená jako „Chaconne, která představuje peklo a byla napsána jako imitace Gluckova *Le Festin de Pierre*“. To je poněkud zavádějící – Boccherini totiž přímo kopíruje část z Gluckova baletu *Don Juan ou Le Festin de Pierre* z roku 1761. Hlavní téma vystřídá část bohatá na dynamické kontrasty, nečekané akcenty, dramatické harmonie a pulzující synkopy. Tato praxe opětovného použití hudebního materiálu byla zcela běžná. Boccherini chtěl také vzdát hold tomuto významnému skladateli, jehož hudbu hrál a studoval.

Lucie Hradilová



Dnešní **Filharmonie Brno** vznikla v roce 1956 sloučením rozhlasového a krajského orchestru a od té doby patří svou velikostí i významem k české orchestrální špičce. Na svých turné provedla na tisíc koncertů v Evropě, ve Spojených státech, v Latinské Americe, na Dálném i na Blízkém východě. Je pravidelným hostem světových i českých festivalů, kde často spojuje umělecké síly s Českým filharmonickým sborem Brno. V sezoně 2022/2023 uspořádala turné po Velké Británii a Spojených státech a navštívila řadu renomovaných pódii (Festival Rheingau, festival Ars Electronica v Linci, Grosses Festspielhaus v Salcburku, Gewandhaus v Lipsku). Sezona 2023/2024 byla nabíta představeními na nejlepších středoevropských pódiiích jako Narodowe Forum Muzyki ve Vratislavi, vídeňský Konzerthaus či festival v rakouském Grafenegg.

Orchestr pravidelně natáčí pro Český rozhlas a Českou televizi. Kromě realizace nahrávek pro řadu společností (Supraphon, Sony Music, IMG Records, BMG, Channel 4) zakládá filharmonie v roce 2020 svůj vlastní nahrávací label Filharmonie Brno, kde doposud vydala 6 titulů. Nahrávka *12. symfonie* Philipa Glasse z této edice byla v roce 2022 nominována na cenu ICMA. Dynamicky také rozvíjí zakázkové nahrávání pro globální klientelu v rámci Czech Orchestra Recordings.

Dějiny orchestru prošla řada českých a světových dirigentských osobností jako Břetislav Bakala, František Jílek, Petr Altrichter, Jiří Bělohávek, Sir Charles Mackerras, Jakub Hrůša nebo Tomáš Netopil. Od sezony 2018/2019 je šéfdirigentem a uměleckým ředitelem Filharmonie Brno Dennis Russell Davies.

Od roku 2000 pořádá filharmonie letní open air festival na brněnském hradě Špilberk, v roce 2012 se stala pořadatelem renomovaných festivalů Moravský podzim, Velikonoční festival duchovní hudby a Expozice nové hudby. Zajišťuje mezinárodně proslulý dětský sbor Kantiléna, od roku 2010 se podílí na festivalu mladých hudebníků Mozartovy děti, v roce 2014 zakládá svou Orchestrální akademii.

Filharmonie Brno je dnes nejen silným hráčem na poli symfonické hudby doma i v zahraničí, ale i předním organizátorem hudební sezony druhého českého města, aktivním festivalovým pořadatelem, kreativním lídrem orchestrální dramaturgie a inovativním tvůrcem široké škály edukativních programů. Působí v neorenesančním Besedním domě, „brněnském Musikverein“ z dílny Theophila von Hansena z roku 1873, a těší se na nový, moderní koncertní sál, který navrhuje tým architektů Tomasze Koniora a Petra Hruši a akustika Yasuhisa Toyoty.

Více na www.filharmonie-brno.cz



Italský houslista a dirigent **Fabio Biondi** je přizván ke spolupráci s Filharmonii Brno poprvé a jeho umělecká biografie slibuje dnešní večer proměnit ve skutečně okouzující hudební prožitek. Biondi totiž patří k nejvýznamnějším umělcům zabývajícím se interpretací barokní hudby.

Narodil se v Palermu a již ve dvanácti letech debutoval na koncertě s RAI Symphony Orchestra. Jako šestnáctiletý přednesl svůj první recitál na barokní housle, a to ve vídeňském Musikvereinu. Pokračoval ve spolupráci s renomovanými ansámblu (Musica Antiqua Wien, La Chapelle Royale, Il Seminario musicale a Les Musiciens du Louvre) a v 1989 založil svůj vlastní soubor Europa Galante.

Vystoupení i diskografie souboru Europa Galante se pod jeho uměleckým vedením i v roli sólisty rychle staly jedněmi z nejvyhledávanějších a těleso patří k předním světovým ansámblům v oblasti interpretace na dobové nástroje – s osobitým italským stylem. Biondiho snaha odpoutat se od konvenčního přednesu a muzikologických tradičních pojetí přináší autentickou prezentaci bohatého repertoáru velmi svěžím a nadšeným způsobem. Soubor účinkuje po celém světě, od milánské La Scaly, Concertgebouw Amsterdam a Royal Albert Hall v Londýně až po newyorské Lincolnovo centrum, tokijskou Suntory Hall a operu v Sydney.

Fabio Biondi spolupracuje jako sólista i dirigent s mnoha dalšími orchestry – např. s Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia Roma, Rotterdam Chamber Orchestra, Hallé Opera Orchestra, European Baroque Orchestra, dále také s Newyorskou filharmonii, Chicagským symfonickým orchestrem, Symphony Orchestra ve Washingtonu, D. C., Orchestre national du Capitole de Toulouse, Helsinkí Philharmonic, Finnish Radio Symphony, Bamberg Symphony, Radio Symphony Orchestra Berlin a s Hongkongskou filharmonii. Jedenáct let byl také uměleckým ředitelem Stavangerského symfonického orchestru.

Řada nahrávek Fabia Biondiho se souborem Europa Galante získala velké uznání. Jeho rozsáhlá diskografie zahrnuje Vivaldiho, Bachovy a Scarlattiho koncerty, Vivaldiho duchovní moteta a Bachovy kantáty, oratorium *La Santissima Trinità* Alessandra Scarlattiho a se členy Europa Galante také nastudoval a vydal Boccheriniho kvintety i italské houslové sonáty z osmnáctého století. Na jaře 2005 vzbudila ohlas světová premiéra Vivaldiho opery *Bajazet*, po vydání její nahrávky následoval na podzim roku 2005 druhý díl Vivaldiho *Concerti con molti instrumenti*. Na jaře 2006, při 250. výročí Mozartova narození, se Fabio Biondi zaměřil na provádění klasicistní hudby a vydal desku prvních tří Mozartových houslových koncertů. Později přišly na

řadu i Pergolesiho *Stabat Mater* a *Salve Regina* s Davidem Daniěsem a Dorotheou Röschmannovou.

Nejnověji nahrál a vydal v roce 2023 u labelu Naive Vivaldiho devět houslových koncertů pro Annu Marii a v letošním roce *Assaggi per violino solo* od švédského barokního skladatele Johana Helmicha Romana.

Od roku 2011 je Fabio Biondi akademikem Národní akademie Santa Cecilia a v roce 2015 byl francouzským ministerstvem kultury jmenován rytířem Národního řádu umění a literatury. V roce 2019 mu polská vláda udělila medaili Za odvalu a opravdovost jako uznání za mimořádné kulturní úspěchy. Biondi je uměleckým ředitelem Farnese Festivalu, mezinárodního festivalu staré hudby, a v roce 2023 zahájil festival v Teatro Farnese, který sdružuje nejprestižnější soubory věnující se italské a evropské hudební tradici 17. a 18. století. Hraje na housle Gennaro Gagliano z roku 1768, jež vlastnil jeho učitel Maestro Salvatore Cicero.

Summary

The Italian violinist and conductor **Fabio Biondi** is a true legend, celebrated for his historically informed performance of early music and as the artistic director of the world famous Europa Galante ensemble, which he founded in 1989. With these fellow musicians Fabio has performed at prestigious concerts and festivals, such as the Pierre Boulez Saal in Berlin, the Elbphilharmonie Hamburg, the Konzerthaus in Vienna and the Edinburgh International Festival.

Fabio also brings his rich experience of historically informed performances of Baroque, Classical and Romantic music to modern symphony and chamber orchestras. As a conductor, he guides the performance not just with gestures, but also with the leading voice of his violin, a 1768 instrument made in Gennaro Gagliano's workshop. Fabio has worked with, among others, the New York Philharmonic, Chicago Symphony Orchestra, National Symphony Orchestra in Washington, Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, the Orchestra Sinfonica Nazionale della RAI in Turin, the Helsinki Philharmonic Orchestra, the Bamberger Symphoniker, the Mahler Chamber Orchestra and the Mozarteumorchester in Salzburg. For 11 years he was artistic director for Baroque music at the Stavanger Symphony Orchestra. His large discography is featured in the catalogues of the global labels Warner Classics, Virgin and Glossa, and many of his recordings have won major awards. He also performs solo recitals and conducts operas.

Fabio Biondi has been a member of the Accademia Nazionale di Santa Cecilia since 2011; in 2015 he was made an Officer of the National Order of Arts and Letters by the French Ministry of Culture, and in 2019 the Polish government awarded him the Courage and Veracity medal. He is the artistic director of the prestigious Farnese Festival in Parma.

Now Fabio Biondi will lead Filharmonie Brno in historically informed performances of early music. He has prepared an attractive programme with the ensemble, offering works by three Italian composers of various generations: **Antonio Vivaldi** (1678-1741), **Pietro Nardini** (1722-1793) and **Luigi Boccherini** (1743-1805). These Italian masters will be complemented by the Bohemian Baroque composer, **Jan Dismas Zelenka** (1679-1745), whose music has enjoyed an unprecedented renaissance over recent decades. Zelenka is rightly seen throughout the world as a major composer of the late Baroque era and is known in particular for his vocal-orchestral works, though he also wrote purely instrumental pieces. Working in Prague in 1722-1723, he composed several pieces that he probably never heard performed. Their titles include the word "concertanti" and a numeral indicating the number of instrumental voices. Conceived after the model of Vivaldi's concerto grosso, but leaving the solo instruments as part of the orchestra, they include *Simphonie à 8 concertanti*.

Vítězslav Mikeš

translated by Štěpán Kaňa

VÁNOČNÍ ABONMÁ 2024

DÁREK 1: BACH, HAYDN, REJCHA...

2 koncerty v Besedním domě

KLAVÍRNÍ RECITÁL – A. THARAUD

ST 15 | 1

METAMORFÓZY

ČT 30 | 1 a PÁ 31 | 1

ceny od 340 Kč

DÁREK 2: RAVEL, SIBELIUS, SUK...

2 koncerty v Janáčkově divadle

MAURICE RAVEL 150

ČT 16 | 1 a PÁ 17 | 1

SKRYTÉ POKLADY ROMANTISMU

ČT 27 | 2 a PÁ 28 | 2

ceny od 250 Kč

DÁREK 3: MOZART, SCHUMANN...

Besední dům a Janáčkovo divadlo

MOZART & JANULYTE

ČT 9 | 1 a PÁ 10 | 1

SCHUMANN & ŠOSTAKOVIČ

ČT 27 | 3 a PÁ 28 | 3

ceny od 305 Kč

DÁREK 4: BACH, RAVEL, XENAKIS...

2 koncerty v Besedním domě

KLAVÍRNÍ RECITÁL – A. THARAUD

ST 15 | 1

ADÉLAÏDE FERRIÈRE – SÓLO (NEJEN) PRO MARIMBU

ÚT 17 | 6

ceny od 320 Kč

DÁREK 5: JAZZOVÉ KONCERTY

2 koncerty v Besedním domě

YAZZ AHMED & RALPH WYLD

ST 19 | 2

WILL VINSON & AARON PARKS

PO 10 | 3

ceny od 340 Kč

DÁREK 6: BERNSTEIN, GLASS...

2 koncerty v Janáčkově divadle

WEST SIDE STORY, FRIDA KAHLO A MIŠIMA

ČT 29 | 5 a PÁ 30 | 5

LETNÍ OSVĚŽENÍ

ČT 19 | 6 a PÁ 20 | 6

ceny od 250 Kč



Srdečně vás zveme na **28. reprezentační ples Filharmonie Brno**, který se uskuteční v sobotu **1. 2. 2025**.

Vstupenky lze koupit ve filharmonickém předprodeji v Besední ulici nebo on-line.



Prosíme posluchače, aby zaujali svá místa včas a vypnuli své mobilní telefony.

Změna programu a účinkujících vyhrazena.

Za podporu a spolupráci děkujeme



Vydala Filharmonie Brno v roce 2024

texty Lucie Hradilová, Vítězslav Mikeš

překlad Štěpán Kaňa

sazba Ingrid Králíková

produkce Point CZ

redakční uzávěrka 13 | 12 | 2024

Filharmonie Brno, příspěvková organizace

Komenského náměstí 534/8, 602 00 Brno, ☎ +420 539 092 801

www.filharmonie-brno.cz, www.salprobrno.cz



Jihomoravský kraj

Statutární město Brno finančně podporuje Filharmonii Brno.

Vybrané koncerty se konají za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky a Jihomoravského kraje.

www.filharmonie-brno.cz
www.salprobrno.cz

